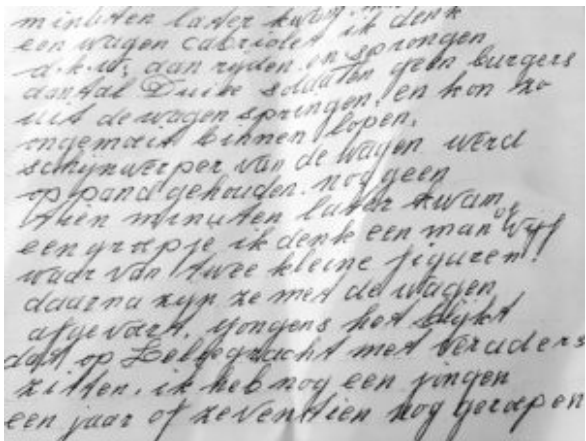

Waarvan twee kleine figuren ... Oom Dirk over het verraad van Anne Frank

Fragment uit het verslag van Oom Dirk

Oom Dirk had een missie. De wereld vertellen over het verraad van Anne Frank. In de ochtend van 4 augustus 1944 ontdekken agenten de onderduikers in het Achterhuis. Er bestaan allerlei theorieën over wie de onderduikers verraden heeft. Oom Dirk verwees al die verhalen naar de vuilnisbelt. Hij was getuige geweest van de inval. Dat in zijn versie de arrestatie in de avonduren plaatsvond, bewees alleen maar zijn gelijk. Hij had het immers gezien.

Oom Dirk, of Dove Dirk, was een van de vaste klanten van *Koffiehuis de Hoek*. Op zijn bakfiets bromde hij de stad door op zoek naar ijzerwaren. Op zijn woonboot op de Prinsengracht lag altijd een metershoge verzameling gevonden metalen voorwerpen.

Met handen en klanken kon oom Dirk zich prima redden. Al moest je soms even de tijd nemen als hij een van zijn stokpaardjes van achtergrondinformatie wilde voorzien.

Ooit had ik met oom Dirk beloofd dat ik zijn missie zou ondersteunen.

‘Harry heeft mijn papieren’, maakte hij me duidelijk.

Die papieren waren lange tijd zoek. Nu het koffiehuis dicht is, is er tijd om op te ruimen. Ook voor Laura en Harry.

'We hebben de papieren van Dove Dirk gevonden', appte Laura twee dagen geleden.

Oom Dirk is alweer een paar jaar geleden overleden. Vandaag los ik mijn belofte in.

Hier de letterlijke tekst van het verslag van oom Dirk over het verraad van de familie Frank:

Jongens,

Hierbij deel ik jullie mede, j.l. las ik in beide kranten zowel de Telegraaf en Volkskrant van Woensdag 13 maart, het gaat over geval Anne Frank, en zijn familieleden, alles wat ik kranten las, laat ik jullie weten er kloppen alles niets van. Want ik heb alles meegemaakt, ik stond met de neus boven op.

Het gebeurd dan ook in oorlogstijd in 1944 het was dan ook in zomermaanden, laat we zeggen in maand Augustus, affijn om verder te gaan, zoals jullie zal weten, werd in Otto Frank pand wel eens ingebroken en insluipers binnen-geweest, zonder vermoeden over achterhuis dus goed onzichtbaar voor leek, want de gasten waren opuit om kolonialen waren, (ikzelf ben daar debet aan want ik daar nooit binnen geweest.)

Later hoor ik over rassia door Duisers, en werd wijk afgezet personeel, werd met vracht wagen afgevoert, zonder Anne Frank en zijn familieleden.

Natuurlijk werden mensen door Gestapo verhoord, je zou zeggen die mensen wist ook niet veel over achterhuis, volgens mij, ene die wel op de hoogte is, heb door geslagen, want hij was ook in bezit van een sleutel van de pand, toen heb die man natuurlijk met de Gestapo afgesproken, want die man mocht vrij uit, dus zoals het ging, was in nachtelijke uren alles was in diepe rust, geen levende zielen op straat, toen doemde een man uit Leliegracht, Prinsengracht richting Anne Frank huis, ik dacht nog wel wat doet die man nog zo laat in de nacht op straat. Met rissico dat je neer geknalt wordt.

(Die man droeg donkere kleren zoals lange jas en hoge zwarte hoed op het was ook een lange slungelachtige type) toen liep hij naar de deur van de pand, stak de sleutel in de slot. Zoals afgesproken heb niet op slot doen, nog geen paar minuten later kwam, een wagen cabriolet ik denk d.k.w. aan rijden en sprongen aantal Duise soldaten geen burgers uit de wagen springen, en kon zo ongemoeit naar binnen lopen.

Schijnwerper van de wagen werd op pand gehouden. nog geen tien minuten later kwam, een groepje ik denk een man of vijf waarvan twee kleine figuren. Daarna zijn ze met de wagen afgevoert, jongens het blijkt dat op Leliegracht met veraders zitten, ik heb nog een jongen een jaar of zeventien nog geroepen. Kom er uit je bent verraden, ja uit angst, durft niet uit te komen dat was in souterain, het was een nsb kring huis die ik later hoorden. Die jongen werd later door een sers gezien aan uniform, uit de souterain gehaald met een wapen in de rug meegenomen. dat was op de stoep naast de pand 50 en jongens ik werd ook bijna de dupe (het was uitgerekend, de schoft bijgenaamd (de Slof) zonder dat ik wist wie hij was een zware kerel met stierennek, voordat je ergens in heb stond hij voor je neus, hij was ook in het bezit van een grote zwarte boefje, zelf die dier ging ook tegen mij kwippelstaarten,

Zoals jullie moet weten, was een buurjongen, we waren twintig jaar oud, komt mij vertellen dat in de pand op de Leliegracht 50 voormalig Jodenhuis thans boekwinkel, aantal mudden antrassieten, ik vroeg ook aan hem was is dat, dat ben steenkolen

—

Het is onduidelijk of het verslag langer was. De vierde pagina eindigt abrupt met 'dat ben steenkolen'. Maar vermoedelijk vond oom Dirk dat wel een mooie einde.